

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Hermanni secundi Decani in Colonia, cap. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Godefridus verò non minus miserè defunctus est: erat siquidem auarus valde, & magnam in curia pecuniam collegerat. Die quadam tempore Philippi Regis Romani, magnum in domo sua debitoribus domini sui fecerat conuiuium, ex pecunijs eiusdem Philippi, quas Adolpho pro coronatione dederat, illis accomodata restituere proponens: ante enim quàm de eodem conuiuio gustasset, apoplexia tactus obmutuit, & sine confessione atque sacra communione spiritum exhalauit. Post cuius mortem cuidam sacerdoti talis de eo visio ostensa est: Vidit eum Coloniae ante monetam incudi impositum, què Iacobus Iudæus, imò Iudæorum episcopus, cui fuerat familiaris, malleo extendit vsque ad denarij tenuitatē. Et bene concordabat poena culpæ; fuerat enim magister monetæ, & monetariorum socius, & quia multa ibi cōgregauerat pecuniã, luere ibidē visus est auaritiæ poenam. Quæ de morte Hermanni, secundi Decani in Colonia, percepi non tacebo.

CAPVT XLV.

ERat idem Hermannus homo multum auarus, & amator pecuniæ: accidit ante hoc biennium, vt canonicus quidam Bonnenfis, Wynricus nomine, cognomento Stempel, moreretur: qui statim post mortem Erwino, maioris in Colonia ecclesiæ canonico, in somnis apparens ait: Rogo te, vt ad diem meum venias ante capellam sancti Nicolai. Quod cum Erwinus renueret, sciens eum mortuum, subiecit ille; Peto vt hoc ipsum dicas secundo Decano, quia dies erit octauo die. Ille euigilans, & de visione satis admirans, quid viderit, vel quid Winricus mandauerit, manè Decano recitauit. Qui statim visum intelligens, respondit: Ego satis timeo, quòd diē eius citò obseruare debeam, quia homo senex sū & debilis. Statim eadem die peius cœpit habere, ita vt prædicto die moreretur. Quod vbi comperit Erwinus, timens quia & ipse moriturus esset, cœpit se per cōfessionem atque sacram communionem ad mortem
prapa-

preparare. Ad quem maior Præpositus; Cras in conueniu dicite ei missam solennem, & sepelite, sicque satisfecistis petitioni eius. Quod ita factum est, atque iuxta capellam prædicti confessoris ab eo supultus. Adhuc idem Erwinus viuit, à cuius ore audiui, quæ dicta sūt. Inter auaros pœnas soluēt etiā aduocati, qui modò salaria pingua recipiunt, & causas subuertunt.

CAPVT XLVI.

N Arrauit mihi ante paucos menses aliquis sacerdos de Saxonia, dicens: Nuper in terra nostra quidam decretista nominatus mortuus est: qui cum hiaret, lingua in ore defuncti non est inuenta. Et meritò linguam perdidit moriens, qui illam sæpe vendiderat viuens. **APOLLONIVS**: Simile dixisse te recolo de Henrico Ratione in distinct. 6. capitu. 28. **CAESARIVS**: Recordor nunc cuiusdam verbi, de huiusmodi aduocatis ironicè dicti. Eodem tempore, quo iam dictus Henricus obiit, mortuus est & magister* Falco Treuerensis, mortui sunt & plures nobiles terræ: Rectè, inquit quidam canonicus, faciunt nobiles isti, quòd morientes secum ducunt aduocatos istos, erunt enim eis necessarij. **APOLLONIVS**: Non ibi valebit Saxo neque Ratio, quia sine lingua, siue clauso ore, verba minimè formantur. **CAESARIVS**: In illo diuino examine, vbi aperti erunt libri, & Ierusalem scrutabitur in lucernis, nullus aduocatorum neque pro se neque pro alijs assignare poterit aliqua falsa loca ex legibus siue decretis. Et hæc dicta sūt de auaris. De dolosis verò, cui coniuncta est auaritia, nunc aliqua subiungam exempla.

CAPVT XLVII.

IN diœcesi Coloniensi, villa Bude, rusticus quidam fuit Henricus nomine: hic cum morti proximus esset, lapidè grandè & ignitum supra se in aère pendere conspexit. Ex cuius ardore cum æger nimis æstuarer, voce clamauit horribili: En lapis capitū meo imminēs totū me incēdit. Vocatus est sacerdos, confiteretur, sed nihil profuit illi; Recogita, inquit, si aliquē

De Aduocatis malis.

** al. Folio.*

Sopho.

De Dolosis.

aliquē